

[Tholstrup.]

de sparer en halv snes kroner, hver gang de drikker en halv flaske snaps; derfor gælder det om at drikke så meget som muligt for at spare så meget som muligt på en aften i forsamlingshuset. Løsningen på dette problem er naturligvis kildebeskatning.

Afgifterne på lædervarer har givet 6 mill. kr., men det påstås, at omkostningerne og administrationen løber op på et par millioner kroner. Mange lædervarefabrikanter har måttet indskrænke deres personale til næsten ingenting. Det personale, som således bliver arbejdsløs, begynder i mange tilfælde på en hjemmeproduktion på køkkenbordet, og salget af de her producerede varer finder let afsætning, når de kan gå udenom kontrollen og sælges uden afgift. Det påstås, at dette finder sted i meget stor udstrækning.

Om afgiften på fyldepenne og pencils, som kun giver 1 mill. kr., påstås det, at den koster mere i administration, end den indbringer.

Alt i alt er denne lov en af hovedårsagerne til de kolossalt stigende administrationsudgifter, vi i de senere år har fået her i landet. Ønsker man færre og færre mennesker i produktionen og flere og flere til administrere, skal man bare fortsætte ad denne vej, men hvis man mener, det er produktion, vi har brug for, og at man kan nøjes med lidt mindre administration, må vi se at komme af med denne form for indtægt til statskassen.

Når man taler om provenuet af disse skatter, glemmer man, at det beløb skal trækkes fra, som udbetales i arbejdsløshedsunderstøttelse, f. eks. til arbejdere i lædervarebranchen og chokoladebranchen, til typograferne — på grund af de høje papirafgifter — og til mange andre. Selvom fagforeningerne betaler hovedparten af disse understøttelser, er det ikke uvæsentlige bidrag, staten skal yde her og altså får på sin udgiftsside, hvilket kræver nye indtægter.

En af de værste ulemper ved disse afgifter er, at det bliver langt vanskeligere for unge mennesker at etablere sig med egen forretning og egen virksomhed i det hele taget, idet de foruden penge til varelager også skal skaffe penge til forudbetaling af vareafgifterne. På den måde får man ikke etableret det antal af nye forretninger, der er nødvendigt for at opnå den størst mulige konkurrence. Man nedsætter altså på forhånd konkurrencen, der skal til for at skaffe befolkningen billigere varer, og det er måske den aller alvorligste del af afgifternes virkning.

Jeg vil gerne omtale et par af ændrings-

forslagene. Ved ændringsforslag nr. 5 flytter man afgiften fra elektriske artikler som lamper og lysekroner over til pærer og sikringer. Det er måske nok et fremskridt, i hvert fald er det en imødegåelse af mit ønske om at komme af med afgifter, som i særlig grad tyngede oprettelsen af nye hjem. Men jeg mener, at selve beskatningen er uheldig, og vil hellere se den fjernet. At man tager en afgift af sikringer, er i hvert fald helt forkert. Det blev fremhævet i udvalget fra flere sider, at det ville medføre, at folk selv lavede sikringer ved hjælp af staniol eller ved at stikke en skruetrækker ind, når en sikring gik i stykker, og på den måde lave brandmaskiner. For sikringen går jo først, når en eller anden ledning er i stykker. Det er meget uheldigt, at man fordyrer en sådan ting. Jeg kan derfor ikke stemme for ændringsforslag nr. 5, som ellers indeholder den forbedring, at man flytter afgiften, således at den ikke rammer nye hjem, men betyder en mindre udgift for alle hjem.

Ændringsforslag nr. 7 bestemmer, at toldbestyrelsen bemyndiges til at tilbagebetale erlagt afgift for kølemaskiner, køleanlæg, tæpper o. s. v. Der mangler her, at det også gælder forudbetalt afgift af lamper og lysekroner. Der står i ændringsforslag nr. 8, at tilbagebetaling ikke sker, og derfor må vi stemme imod dette ændringsforslag. Selvfølgelig bør de folk, der har erlagt afgift af lamper og lysekroner, have disse penge tilbagebetalt. Selvom det vil give en betydelig administration, er det en retfærdigheds handling, som må til, for det er bundretfærdigt, at man vil lade disse folk hænge på denne udgift. Man taler ganske vist om, at nogle af dem har haft indtægten, da afgiften blev indført, men man ved ikke, om det er de samme folk, de samme indehavere; det kan være nye folk, der har åbnet ny forretning, der overhovedet ikke eksisterede, da afgiften blev sat i vejret. Og desuden har man hørt gang på gang, når der kom afgifter: vi sælger endnu til gammel pris, da vi har varer fra før afgiften kom. Men hvis de nu skal til at reklamere med: vi sælger varer med afgift på, fordi vi har erlagt den — medens konkurrenten ved siden af siger: ja, men vi har været så heldige, at vi ikke har haft varer på lager, der er afgiftsberigtigede, og kan derfor sætte prisen ned, så medfører det tab for en hel række mennesker, og det er uretfærdigt og urimeligt og bør derfor ikke vedtages. Jeg anbefaler at stemme imod ændringsforslag nr. 8.

Ændringsforslag nr. 9 indeholder straffebestemmelser, der går så vidt som til hæfte- og fængselsstraf på 2 år. Det har vi altid talt